

[Chr. Madsen.]

ligner hovedstadsområdet med de nordjyske amter, ser man, at arbejdsløsheden i Københavns amt — jeg tager de laveste og de højeste procenter — er fra 4 til 10 pct., i Roskilde fra 4 til 13 pct. og på Frederiksberg fra 2 til 10 pct. Sammenligner man disse tal med tallene for Ålborg, Hjørring og Thisted amter, finder man dér arbejdsløshedsprocenter på mellem 15 og 50. Alene disse tal viser jo, at der med fordel kunne gennemføres revalidering, allerede når de arbejdsløse står på kontrolstederne.

Der er nogle andre tal, der også er værdifulde med henblik på en sådan revalidering, nemlig de beløb, de forskellige kommuner udbetaler i kommunehjælp pr. indbygger. Tallene pr. indbygger er for Ålborgs vedkommende 30 kr., for Thisted 26 kr., for Hjørring 21 kr., for Brønderslev 24 kr. og for Løgstør 25 kr. I hovedstadsområdet finder man helt andre tal: i Roskilde betales der til kommune- og fattighjælp 7 kr. pr. indbygger, i Frederikssund 4 kr., i Gentofte 3 kr., i Gladsaxe 5 kr., i Glostrup 8 kr., i Køge 10 kr. og på Frederiksberg 13 kr.

Disse tal viser tydeligt, at den nedbrydende virkning for mange, mange menneskers vedkommende foregår i arbejdsløshedsperioder. Der bør efter vor mening sættes forebyggende foranstaltninger ind, for at den langvarige hjælp fra socialkontorerne kan decimeres så meget som muligt. Det er klart, at når arbejdsløsheden er stor for de ufaglærte, og når arbejdsløsheden er stor i nogle områder, er det meget svært at få beskæftigelse, i særdeleshed for de unge og for enligstillede kvinder, og så fremkommer de tal, som socialforskningsinstituttet har fremdraget i sine publikationer; af dem kan man læse, hvad årsagen er til, at mange af vore medborgere går til socialkontoret.

En anden undersøgelse, som disse forskningsfolk har foretaget, giver en vis klarhed over, hvordan det kan være, at socialkontorerne står så dårligt over for offentligheden. En foregående æret taler sagde noget om, at der kom en masse mennesker på socialkontorerne, og at forholdet mellem socialkontoret og befolkningen efterhånden var blevet godt. Jeg tror ikke på, at det er rigtigt. Jeg tror, at det gamle skel mellem socialkontor og offentlighed stadig væk er

der. Men der er altså gennemført en forskning også på dette område, den ligger i årene 1945, 1946 og 1947, og man er gået frem på den måde, at man har spurgt socialkontorens personale, hvordan deres stilling til klientelet er. Halvdelen af de funktionærer, der blev adspurgt, er ligegyldige over for problemerne i forbindelse med sociallovgivningen, 7 pct. er positivt indstillet, 9 pct. kalder klientelet psykisk abnorme og ca. 30 pct. kalder klientelet drikfældige, asociale, kværuerende, simulanter eller krævende. Denne undersøgelse viser jo, at det gamle skel stadig er der, og vi holder med den højtærede socialminister i, at der skal gøres en hel del for en videregående skoling af socialkontorens funktionærer og socialkontorens personale.

Bestemmelsen om 85 pct. af folkepensionens grundbeløb som højden for ydelse af kommunehjælp, ser det ud til at man stadig væk vil opretholde ved lovforslagets § 46. Vi mener, at forudsætningerne for opretholdelse af bestemmelsen om de 85 pct. ikke er til stede mere. Man gennemførte den som bekendt i 1957, og begrundelsen var den, at man ikke kunne yde kommunehjælp ud over arbejdsløshedsunderstøttelsens grænser. Dengang, altså i 1957, var arbejdsløshedsunderstøttelsen imidlertid af en anden art end nu, så vi synes ikke, der er begrundelse for fortsat at opretholde bestemmelsen om de 85 pct. Forslaget om, at alle hjælpearter slås sammen til én, er vi tilhængere af. Vi synes, det er et fremskridt, og i særdeleshed finder vi, det er et fremskridt, at man nu endelig får ophævet bestemmelserne om fortabelse af valgretten.

Der findes endvidere bestemmelser om forsorgshjemmene. Ifølge disse pålægger man kommunerne pligt til at oprette sådanne hjem selvstændigt eller i forbindelse med andre kommuner. Jeg vil gerne spørge den højtærede socialminister, om man har tænkt sig at ændre det forhold, som gør sig gældende over alt i landet, at forsorgshjem af alle arter er underlagt reglerne om byggebegrænsning, sådan at der i de byggekvote, de forskellige kommuner får, også indgår, hvad der skal bygges af forsorgshjem. Det er meget uheldigt, hvis et sådant forhold fortsat skal bestå.

I vor by, Ålborg, har man gennem nogle